

[Kryger.]

gøre forholdene så gode som muligt for dansk ungdom, men den måde, hvorpå det skal gøres, er vi sikkert ikke alle enige om.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, at vi indenfor mit parti er fuldtud indforstået med, at vi har vort ansvar med hensyn til at skabe så gode forhold som muligt for dansk ungdom. Jeg kan ikke være enig med de ærede forslagsstillere i, at man ved at ændre lærlingeloven, således at arbejdstiden nedsættes til 44 timer ugentlig — og skoleundervisningen skal falde indenfor de foreslåede 44 timer og med 3 ugers ferie —, vil gavne ungdommens uddannelsesmuligheder. Skulle et forslag af denne karakter kunne vedtages i det høje ting, nærer jeg stor ængstelse for, at det vil vanskeliggøre uddannelsen af håndværkerlærlinge, idet det allerede nu er blevet vanskeligere at opnå passende læreforhold for de unge.

Ungdomskommissionens betænkning skelner mellem industriarbejdere og håndværkere, men industrien har gennem de senere år modtaget mange dygtige faguddannede folk fra håndværkerne, netop fordi de dér har haft lejlighed til at gennemgå en god og fagligt forsvarlig uddannelse. Hvis læretiden nu skal nedsættes yderligere, vil spørgsmålet ganske naturligt blive, om håndværksmestrene på det nye grundlag tør påtage sig ansvaret for en forsvarlig oplæring i de fag, som ikke er industrifag. Jeg betvivler stærkt, at man da kan bevare den høje standard, som dansk håndværk og industri er kendt for. Derfor må man se i øjnene, at forslaget, hvis det bliver gennemført, vil betyde forøget udgift for de unge og deres forældre, idet man må forvente, at lærlingene skål yde en vis betaling for uddannelsen i modsætning til nu, hvor der gives løn i læretiden, og det er jo en meget væsentlig forskel.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på at nævne de udgifter, som skulle afholdes af lærermestrene, men det er ganske givet, at noget sådant vil være umuligt, for det er jo en kendsgerning — det ved det ærede medlem hr. Alfred Jensen også —, at der er mange håndværksmestre, der i dag sidder med indtægter, der er betydelig mindre end håndværkssvendenes. Jeg kan ikke tro, at de ærede forslagsstillere virkelig har gennemtænkt dette forhold, for jeg er ganske overbevist om, at mange mestres betænkneligheder ved at antage lærlinge og det dermed følgende ansvar vil blive endnu større efter den her foreslåede ordning, eller

rettere sagt, det vil blive ganske umuligt at få en mester til at antage en lærling.

Det er forresten bemærkelsesværdigt, at samtidig med forslaget om afkortning af ungdommens arbejdstid stilles der forslag om indretning af sognegårde, ungdomsherberger og kulturcentre, for at ungdommen ikke skal sløse fritiden bort på gadehjørnerne. Hvorfor skal det indrettes sådan, at de unge vordende håndværkere ikke udenfor arbejdstiden skulle kunne yde bidrag til deres faglige uddannelse og dygtiggørelse? For den studerende ungdom er der ikke noget, der hedder 44 timers arbejdsuge. Disse unge må ofte arbejde det dobbelte antal timer ugentlig for at klare studierne, og der kan ikke være nogen logik i, at man samtidig skal vedtage en lov, der giver kortere arbejdstid, og en lov, der angår de unges fritidsbeskæftigelse.

Når der tales om kulturcentre, kan man vistnok sige, at det bedste udtryk for vort lands kultur er, at ungdommen oplæres til at bestille noget og ikke mindst læres til at respektere og værdsætte arbejdet og forstå betydningen af en faglig dygtiggørelse, der giver et bedre grundlag for konkurrencen, når det gælder om at danne sig en fremtid, fremfor at man på mange måder prøver at fjerne alt ansvar fra de unges skuldre. Man må vel gå ud fra, at dette forslag er stillet i den bedste hensigt, men virkningen kan let blive til skade fremfor til gavn for ungdommen. Arbejdet er nu engang en velsignelse, og det må man tage et vist hensyn til. Men jeg er egentlig heller ikke sikker på, om der ikke fra de ærede forslagsstilleres side er en agitatorisk hensigt med forslaget. Jeg gad vide, om ikke det er noget af et kommunistisk forslag, som egentlig kun skal bruges ude i agitationen. Hele dette forslag er af så ringe karakter, at jeg på mit partis vegne må henstille, at man afviser det.

Gottschalk-Hansen: Med hensyn til det forslag til beslutning af folketinget, som er fremsat af de ærede medlemmer hr. Alfred Jensen, fru Ragnhild Andersen og hr. Aksel Larsen, finder jeg ingen anledning til at gå ind i en dybere drøftelse af de rejste problemer, da forslagene, rent bortset fra, at de formentlig kun tjener et agitatorisk formål, enten berører spørgsmål, der er løst, eller spørgsmål, der i øjeblikket er ved at finde deres løsning. Når det ærede medlem hr. Alfred Jensen i en lyrisk optakt og senere i stærke vendinger søgte at optræde i rollen som samfundsrevser og bebrejdede samfundet dets manglende an-